

ad 39099.
:: II. stopnja. ::

Narodne pesmi za mladino

:: Zbral in uredil Janko Žirovnik ::

Lastnik in založnik
:: Društvo ::
za zgradbo učitelj-
:: skega konvikta ::

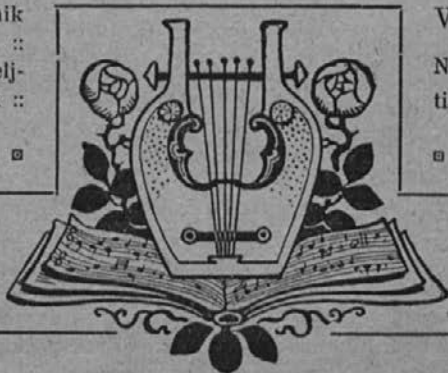
□ □ □ □ □ □ □ □

V Ljubljani 1911

Natisnila Učiteljska
tiskarna v Ljubljani

□ □ □ □ □ □ □ □

:: Cena ::
20 vinarjev

:: Cena ::
20 vinarjev

:: II. stopnja. ::

Narodne pesmi za mladino

:: Zbral in uredil Janko Žirovnik ::

Lastnik in založnik
:: Društvo ::
za zgradbo učitelj-
:: skega konvikta ::

□ □ □ □ □ □ □ □

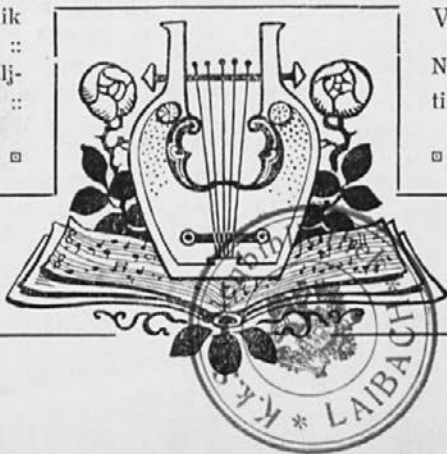
V Ljubljani 1911

Natisnila Učiteljska
tiskarna v Ljubljani

□ □ □ □ □ □ □ □

:: Cena ::
20 vinarjev

:: Cena ::
20 vinarjev

KAZALO.

	Stran		Stran
1. Ko dan se zaznava	3	12. Najlepše življenje ima postiljon.	21
2. Priroda je spala	4	13. Stoji tam gora Limbarska	23
3. Lepa si pomlad zelena	5	14. Stoji učilna zidana	26
4. N'coj je en lep večer	7	15. Ropoče mlin v dolu nad bistro vodo	27
5. Jager gre na jago	8	16. Rožic ne bom trgala	29
6. Ptiček prav majhen je	10	17. Kje so moje rožice.	31
7. Pojte, pojte, drobne ptice.	12	18. Mati zakliče	33
8. Po jezeru	13	19. Venček na glavi se.	35
9. Pobič sem star šele 18 let	15	20. Svetlo solnce se je skrilo	37
10. Tam za turškim gričem	17		
11. Oj ta soldaški boben.	19		

MD 377/1991

1. Ko dan se zaznava.

Ponarodela.

Resno.

mf

Ko dan se za - zna-va, da - ni - ca pri - pla-va, se
 sli - ši zvo - ne - nje čez hri-be čez plan. Zvo-no-vi zvo-ni - te, na
 de-lo bu-di - te, ker na-še živ - lje - nje je kra-tek le dan.

2. Kdor hoče živeti in srečo imeti,
 naj dela veselo, pa moli naj vmes.

Zvonovi zvonite, k molitvi vabite,
 ker prazno je delo brez sreče z nebes!

Bl. Potočnik.

2. Priroda je spala.

Zmerno.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is simple and consists of eighth and quarter notes. The lyrics are printed below the notes.

Pri - ro - da je spa - la, pa zo - pet je vsta - la in
 pri - šla je za - la pa lju - ba po - mlad.

2. Okrog veselice
 nam delajo ptice,
 in mlade cvetlice
 olepšajo vse.

3. Nebo nam pričuje,
 in svet oznanuje:
 Bog oče kraljuje
 v ljubezni čez nas.

3. Lepa si pomlad zelena.

Otožno.

Le-pa si po-mlad ze - le - na, vsa si le - po raz-cve - te - na.

Brž ko se o - ze - le - niš, mla-dim fan-tom ža-lost st'riš.

2. Ko se drevje ozelenuje,
mladim fantom napo'vduje,
[da je prišel tisti čas,
ko jih kliče vojskin glas.]

3. Ko za brambo domovine
vzame cesar staršem sine,
[Božja sveta volja je,
da mlad fant k soldatom gre.]

4. Starši, nehajte žal'vati,
saj j' Marija mogla dati,
[svoj'ga ljubega sinu,
gor očet' nebeškemu.]

5. Bobni bodo ropotali,
nam krvavo pot kazali,
[takrat ti moj dragi dom,
zadnjič nate mislil bom.]

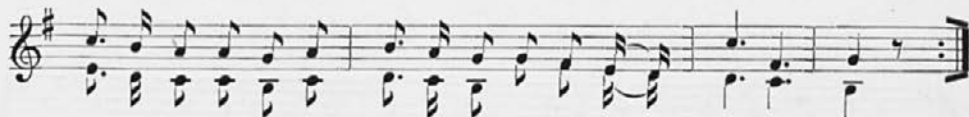
6. Prosim vas lepo in milo,
ko b' se vendar le zgodilo,
[da bi pal vaš sin — soldat,
dajte zanj 'no mašo brat!]

4. N'coj je en lep večer.

Veselo.

N'coj je en lep ve - čer, ju - tri bo en sve - tel dan. N'coj je en

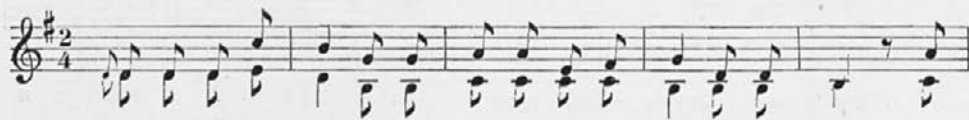
lep ve - čer, ju - tri bo en sve - tel dan, ju - tri bo en sve - tel dan.

2. Fantje se zbirajo,
v Laško marširajo.
3. Puške že pokajo,
nam še nič hud'ga ni.

4. Sablice se blišče,
kri pa preлива se.
5. Kroglica prileti,
fantič pa obleži.

5. Jager gre na jago.

Zmerno.

Ja - ger gre na ja - go u to glo - bo - ko dra - go, hoj - li! hoj -

lo! oj zaj - ček do - ber bo! Hoj - li! hoj - lo! oj zaj - ček do - ber bo!

2. Medved' so ga dobili,
so ga na tla pobili.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

3. So zajci se smejali,
k' so jagra pokop'vali.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

4. Lisica je plesala,
k' je jagra pokop'vala.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
5. Medved se je tresel,
k' je križ pred jagrom nesel.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
6. Volk je pa zatulil,
ker je pogreb zamudil.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
7. Volk je pa zatulil,
k' je jagra najbolj ljubil.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
8. Žerjavi in jerebi
so bili pri pogrebi.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!
9. Prišle so drobne ptice,
so nesle dušo v vice.
Hojli! hojlo!
zdaj jagra več ne bo!

6. Ptiček prav majhen je.

Veselo.

Pti - ček prav maj - hen je, po drev - ju zi - blje se, po - je le -

po, po - je slad - ko, da vsak, kdor mi - mo gre, pod drev - jem

vsta - vi se, slu - ša str - me, slu - ša str - me.

2. Rožice miljene,
bele in pisane,
krasno cveto, rajsko lepo.
Barve, glej mavrične,
v cvetkah vse združene,
[nas veselé.]

3. Vetric hladan pihlja,
virček ljubo šumlja,
žejo gasi, glavo vedri.
Oče z nebes skrbi,
za vse svoje stvari,
[vse ga časti.]

7. Pojte, pojte, drobne ptice.

Mirno.

The musical score is written on two staves in treble clef with a 3/4 time signature. The first staff begins with a dynamic marking of *mf*. The melody consists of eighth and quarter notes, often beamed together. The lyrics are written below the notes.

Poj - te, poj - te, dro - bne pti - ce, pre - že - ni - te vse meg -

li - ce, da bo s'ja - lo soln - če - ce na mo - je dro - bno sr - če - ce!

2.

Drobne ptice že pojejo,
 Bogu hvalo, čast dajejo
 za le-té sveté dari,
 katere on ljudem deli.

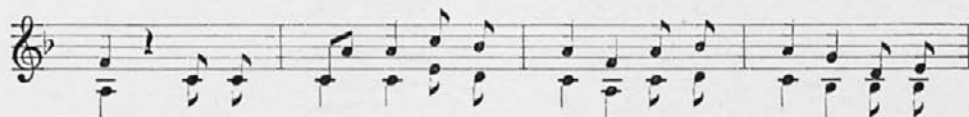
8. Po jezeru.

Slovesno.

Ponarodela.

Po je - ze - ru bliz' Tri - gla - va čol-nič pla - va sem ter

tje, v čol-nu gla - sno se pre - pe-va, da od - me-va od go-

re. Mi - le pti-ce po do - li-nah in pla - ni-nah se bu-

de, ker so ču - le pe-sem mo - jo, vsa-ka svo-jo žvr-go - le.

2.

Ribam srca
vsem igrajo,
dã skakljajo,
nad vodó,
še valovi
šepetajo
in šumljajo
med sabó:

Tukaj Slava
vence vije,
srce bije
nam gorko;
čujte, gore
in bregovi,
da sinovi
Slave smo!

M. Vilhar.

9. Pobič sem star šele 18 let.

Milo.

Po-bič sem star še - le o-sem-najst let, ce-sar me

ho - če k sol - da-tom i - met. Ka - ko bom sol - dat, k' sem

po - bič pre - mlad, k' ne mo-rem še pu - ške dr - žat!

2.

Pri fari zvonovi prav milo pojo,
od fantov, dekličev jaz jemljem slovo.
Pa jemljem slovo, da Bog ve kako,
nazaj me pa n'kol' več ne bo.

3.

Očka in mamca pa jokata se,
ko vid'ta fantiče preoblečene vse.
Preoblečeni so, na vojsko gredo,
nazaj jih pa nič več ne bo!

4.

Bratec in sestra pa jokata se,
od bratca preljub'ga poslavljata se.
Oj bratec ti moj, nikar ne žaluj,
saj prideš tud' ti za menoj!

5.

V kasarni sem hodil korajžen, vesel,
sem puško zagledal, sem jokat začel.
Oj srček ti moj, nikar ne žaluj,
veselo zavriskaj, zapoj!

10. Tam za turškim gričem.

Zmerno.

Tam za tur-škim gri-čem, tam je dost' fan-ti-čev, k' se za nas voj-

sku - je - jo, k' se za nas voj - sku - je - jo.

2. Očka ljubeznivi,
saj vi niste krivi,
[da jaz moram bit' soldat.]

3. Oh, adijo, očka, oh, adijo, mam'ca,
oh adijo, ljubi brat!
[Saj se vid'mo zadnjokrat.]

4. Žena, tu je roka,
skrbi za otroka,
[mene več nazaj ne bo.]

5. Tam so črni dimi,
da se nič ne vidi,
[kamor krogla prileti.]

6. Tam se nič ne smili
(očka) oče svoj'mu sini,
[sin pa tud' očetu ne.]

7. Krogla priletela,
v srce me zadela,
[in me težko ranila.]

a tempo.

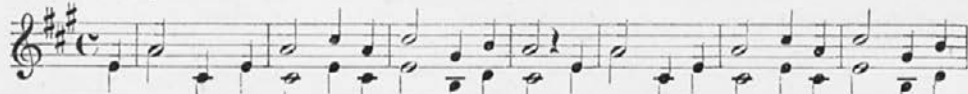
mf

ta mi bo za - zvo - nil, ka-dar jaz u - me - rl bom.

2. Oj ta soldaška sablja,
ta bo meni svetla luč.
Oj ta mi bo svetila,
kadar jaz umrl bom.
Cin, cin, cin . . .
3. Oj ta zelena trata,
ta bo meni zadnji dom.
Oj tukaj bom počival,
kadar jaz umrl bom.
Brbom, brbom, brbom . . .
4. Oj ti gorenjski fantje,
bodo pokopali me.
Vsi bodo me spremili
na zelene travnike.
Dirediredidom, dirediredidom . . .

12. Najlepše življenje ima postiljon.

Grede.

Naj-lep - še živ - lje - nje i - ma po - sti - ljon, ve - se - lje e - na - ko mi iš - češ za -

stonj tra - ra - ra, tra - ra - ra, tra - ra - ra - ra, tra - ra - ra - ra!

2.

Po hribih dolinah
s konjiči drdram
in zraven si trobim
najlepše, kar znam:
trarara!

3.

Ko svet še počiva,
vse tiho še spi,
jaz pesem zatrobim
že jutranjo si:
trarara!

4.

Ponoči pa kaže
mi lunica pot,
zagodem ji v plačo
prelepo brez zmot:
trarara!

5.

Če skrije se solnce
in tuli vihar,
zatrobim veselo,
da zanj mi ni mar:
trarara!

6.

Tako se brez mira
okoli drvam,
pač reči ne morem
kam neki hitim:
trarara!

7.

Ko pridem v deželo,
kjer potnikov ni,
še enkrat k slovesu
naj rog se glasi:
trarara!

13. Stoji tam gora Limbarska.

Mirno.

Sto-ji tam go-ra Lim-bar-ska, pod njo ze-le-na tra-ti-ca, na tra-ti

le - pa hi - ši - ca in v hi - ši mla - da vdo - vi - ca.

2. Ženica ima hčerko še
in toči sladko vinčece.
Je solnce že za goro šlo,
po poti pot'va še nekdo.

3. To brata sta: svet Valentin
in njega brat, svet Peregrin.
Na pragu žena ozira se,
ima za pasom ključce vse.

4. Svet Valentin spregovori:
 »Al' boste naj' prenočili?
 Za božji del storite to,
 da vaša sreča večja bo!«
5. Ošabna žena (odgovori):
 »Mi večje sreče treba ni.
 Imam poln hlev živinice,
 in v kleti sladko vinčece.«
6. »Imam v skrinji d'narja še
 in v hiši polno pivcev je.
 Kdor bo za sladko vince dal,
 Ta bo pod mojo streho spal.«
7. Se nisem dal in ne bom dal,
 ne bom pod tvojo streho spal.
 A še n'coj prevzetnica
 me na pomoč boš klicala.«
8. Svetnik od hiše se spusti
 in ženi s prstom zapreti:
 »Ne bo, oj, polnoči še preč,
 ne bo vse tvoje sreče več!«
9. Devet še ura bila ni,
 se ž'vina v hlevu poduši.
 In žena vsa prestrašena
 je zdihovaje klicala:
 »Pomagaj Bog, svet Valentin
 In brat njegov, svet Peregrin!«
10. Deset še ura bila ni,
 iz sodov vino izkipi.
 In žena vsa prestrašena
 je še glasneje klicala:
 »Pomagaj Bog, svet Valentin
 in brat njegov, svet Peregrin!«

11. Enajst še ura bila ni,
do zemlje hiša pogori.
In žena vsa omamljena
je zdihovaje klicala:
»Pomagaj Bog, svet Valentin
in brat njegov, svet Peregrin!«

12. Dvanajst še ura bila ni
že hčerka mrtva obleži.
In žena vsa obupana
je glasno vpila, klicala:
»Pomagaj Bog, svet Valentin
in brat njegov, svet Peregrin!«

14. Stoji učilna zidana.

Živo.

Sto - ji u - čil - na zi - da - na, pred njo je sta - ra ja - bla -

na. Ta ja - bla - na je vo - tel panj, si - ni - ca no - si gnezdo vanj.

2. Sinica zjutraj prileti,
na šolskem oknu obsedi.
Na oknu kljunček svoj odpre,
tako prepevati začne:	4. Zalezli moj so ptičji rod,
iz gnezda vrgli ga za plot.
Mladički tam pomrli so,
oči svetle zaprli so.«
3. »Poslušaj me, učitelj ti,
kako se pod teboj godi!
Vsi dečki tvoji me črte,
povsod love, povsod pode.	5. »Grdobe grde, paglave,
masti ste vredne leskove!
Kdor v gnezdu ptičice lovi,
ta v srcu svojem priden ni!«

15. Ropoče mlin v dolu nad bistro vodo.

Živo.

Ro - po - če mlin v do-lu nad bi-stro vo - do klip, klop, klip, klop, klip, klop;

da da - leč o - ko - li se sli - ši ko - lo, klip, klop, klip, klop, klip, klop!

In v mli-nu pa noč in dan mli-nar be - di, in z be-lo nas

mo - ko on vse pre - skr - bi, klip, klop, klip, klop, klip, klop!

<p>2. Kolesa vrte se in kamne ženó:
klip, klop!
Pšenico da zmeljejo v moko drobno:
klip, klop!
Kaj mati potem pa iz moke storé,
zapomni si dete, vsak dobro to vé.
Klip, klop!</p> | <p>3. Če mnogo jeseni da zrna polje:
klip, klop,
veselo potem se kolesa vrte:
klip, klop!
Če polje nebeški Bog blagoslovi,
se sile in lakote bati nam ni.
Klip, klop!</p> |
|--|---|

16. Rožic ne bom trgala.

*Ljubo!**M. Vilhar.*

Ponarodela.

The musical score is written on two staves in a 3/4 time signature. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is marked with a dynamic of *mf*. The accompaniment consists of chords. The lyrics are written below the notes. The second staff begins with a repeat sign, followed by a key signature change to two flats (B-flat and E-flat). The melody continues with dynamics of *f* and *mf*. The accompaniment also continues with chords. The lyrics are written below the notes.

Ro - žic ne bom tr - ga - la, da bi ven - ce sple - ta - la.

Mir - no, svo - bo - dno, lju - bo, po pla - nin - cah naj cve - to!

2. Ako bi jo trgala,
 rožica bi vmirala,
 [glavico povabila,
 solnca ne bi čakala.]

3. Tudi jaz sem rožica,
v božji vrtec vsajena.
[Skrivam se zdaj tu, zdaj tam,
trgati se pa ne dam.]

4. Rožic ne bom trgala,
srca so nedolžnega.
[Naj z menoj še uživajo,
mir, ljubezen, svobodo!]

17. Kje so moje rožice?

*Melko.**Dr. G. Ipavec.*

Ponarodela.

Kje so mo-je ro - ži-ce, pi - sa-ne in be - le? Moj'-ga sr - ca lju - bi-ce

žla-htno, žla-htno so cve - te - le. Ah po-mlad je šla od nas,

vze la jih je zi-ma, mraz! ah, po-mlad je šla od nas, vze-la jih je zi-ma, mraz!

2. Kje so moje ptičice,
kam so zdaj zletele?
Oh, nedolžne pevkice,
kak' so žvrgolele!
Zanjke b'le nastavljene,
[ptice so se vjele vse.]
3. Kje je hladni potok moj,
kjer sem se sprehajal,
ko skušnjav nevarni boj
mene je obdajal?
Vel'ka, vel'ka suša b'la,
[zemlja je popila ga.]
4. Kje je moja utica,
utica zelena?
Kje je hladna senčica
z lipice spletena?
Hud vihar podrl je njo,
[ah, zelena več ne bo!]
5. Kje je tista deklica,
v vrtu je sedela, —
lepa kakor rožica,
pesmice je pela?
Hitro, hitro mine čas,
[mine tudi lep obraz.]
6. Kje je pevec zdaj vesel,
ki je to prepeval?
Naj bi enkrat še zapel,
kratek čas nam delal!
Hitro, hitro mine čas,
[ah, ne bo ga več pri nas!]

18. Mati zakliče.

Veselo.

Ponarodela.

Ma-ti za - kli-če pri-dne de-kli-če: hi-tro vsta-ni - te že se da-

ni! Sraj-ce, ro - kav-ce, ru-te in pe-ce, pr - te po-ber-te

prat se mu - di! Pr - te po - ber-te prat se mu - di!

2. Žehto končale, lug ste izprale,
le na perišče nesite prat!
Ptičke vesele vam bodo pele,
ribice hočjo vas pozdravljat!
3. Dobro ožmite ino splaknite,
vmazano p'stiti b'lo bi grdo.
Solnce sušilo vam bo perilo,
belo ko sneg se bliščalo bo.
4. Prav spokoriti, dobro omiti
grešniki mor'mo svoje srce.
Milost bo s'jala, srce nam vžgala,
da bo v ljubezni svetilo se.

J. Fleišman.

19. Venček na glavi se.

Veselo.

Ven-ček na gla-vi se bli-ska iz ki-ti-ce ro-žic ze-le-nih, slo-

ven-sko de - kle!

2.

Lilija, vrtnica,
mila ti šmarnica
[ličice krasi
slovensko dekle!]

ro - žic ze - le - nih,

3.

Svetla, ko svit neba
plamena vtrinjata
[v tvojih očeh se
slovensko dekle!]

slo - ven-sko de - kle!

4.

Zalo ko rožica,
srca pobožnega,
[bistre glave je
slovensko dekle!]

5.

Kakor vijolce cvet,
razveseljvje svet
[modro, ponižno
slovensko dekle!]

6.

Lepo ko angelji
v cvetju nedolžnosti
[sladko prepeva
slovensko dekle.]

7.

Žlahtno ko trtica.
milo ko lunica,
[solnce deklet je
slovensko dekle.]

8.

Dokler človeški rod
biva po zemlji tod,
[bode slovelo
slovensko dekle.]

Ź. Virk.

20. Svetlo solnce se je skrilo.

Zmerno.

Sve-tlo soln-ce se je skri-lo, vse na sve-tu po-tih - ni-lo.

Vse o - de - va ti - ha noč, da za - spa - ti nam je moč.

2. Svetle zvezde pa gorijo,
tam na nebu se bleščijo,
[kakor bi nas angeljci
dol iz raja gledali.]

3. Ptičice in vsa živina,
gospodarji in družina,
[vse počitka željno je,
tiha noč zaziblje vse.]

4. Moja glav'ca je zaspana,
moja postelj'ca postlana.
[Ljubi angelj varuh moj,
mene varuj ti nocoj!]
5. Oče, vi mi križ storite,
mati, vi me poškopite,
[da prav lahko, sladko spim,
blagoslov da vaš dobim.]
6. Jutri hočem zgodaj vstati,
nočem zarje zaležati.
[Bog mi svojo daj pomoč!
Oče, mati, lahko noč!]

M. Slomšek.

